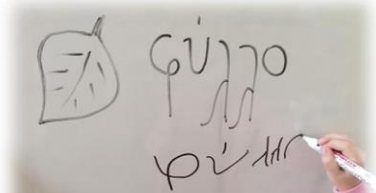

Η εφημεριδούλα του Δημόσιου και Κοινοτικού Νηπιαγωγείου Δαλιού Γ΄

ΤΕΥΧΟΣ 1

«Παίζω, ανακαλύπτω,
δημιουργώ, μαθαίνω!!!»

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2020
ΣΧΟΛΙΚΗ ΧΡΟΝΙΑ 2020-2021

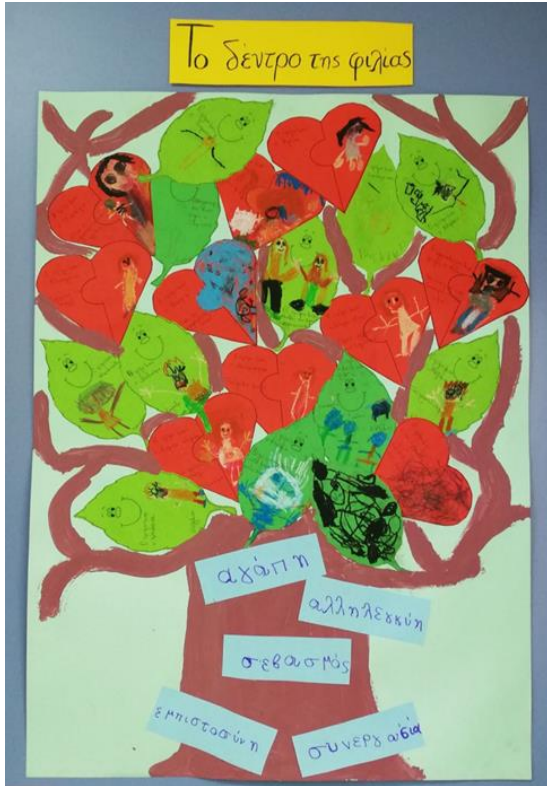
Φτιάξαμε ανθρώπινες φιγούρες

Αν όμως τα παιδάκια ήταν αληθινά; Θα μπορούσαν να μυρίζονται με τη μύτη, να ακούνε με τα αυτιά, να γεύονται με τη γλώσσα, να βλέπουν με τα μάτια, να αγγίζουν με τα χέρια. Όπως και εμείς δηλαδή, με τις πέντε μας αισθήσεις.

Ένα δέντρο διαφορετικό από τα άλλα.... *Το δέντρο της φιλίας.*

Διαβάσαμε την τρυφερή ιστορία «Ο μικρός κάστορας και η ηχώ» που μιλάει για τη φιλία και μάθαμε:

- Τι σημαίνει φιλία;
- Τι κάνουν οι φίλοι μαζί;
- Γιατί η φιλία είναι τόσο σημαντική για μας;

Ύστερα φτιάξαμε ένα δέντρο, όπου ζωγραφίσαμε σε καρδούλες και φύλλα, τον αγαπημένο μας φίλο ή φίλη και το ονομάσαμε *δέντρο της φιλίας*.

Τι χρειάζεται όμως το δέντρο μας για να δυναμώσει και να μεγαλώσει; Νερό και χώμα;

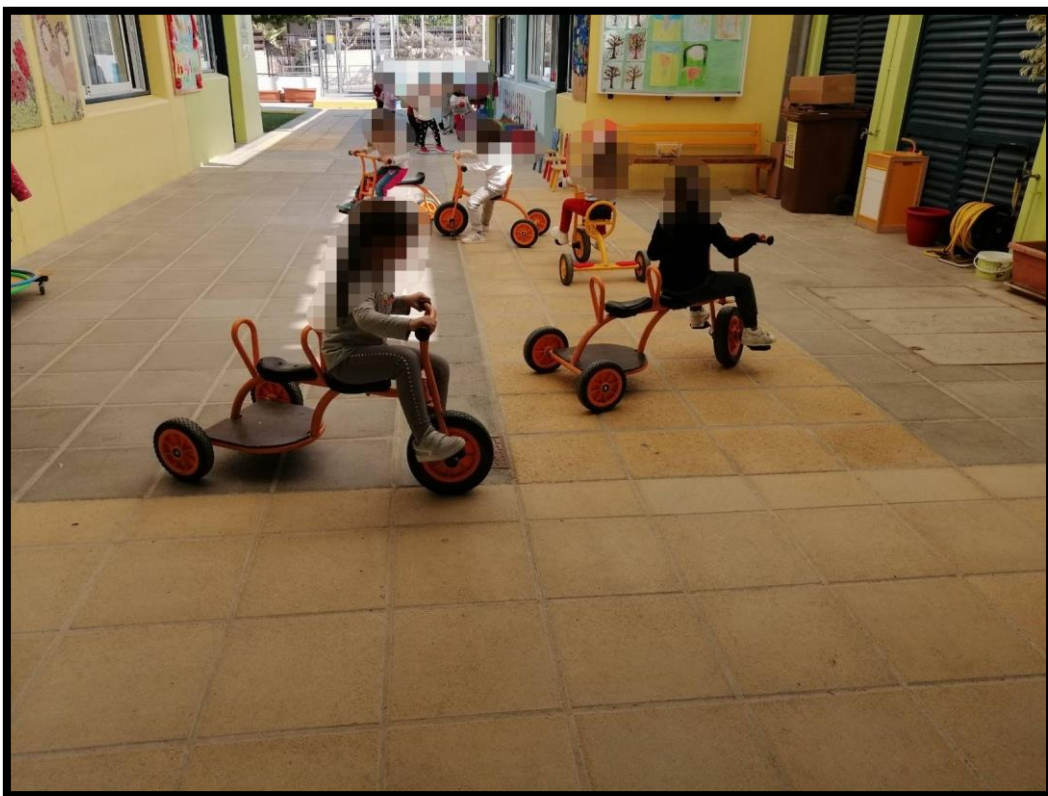
ΟΧΙ! Χρειάζεται **αγάπη, σεβασμό, εμπιστοσύνη, ενσυναίσθηση, συνεργασία, αλληλεγγύη.**

Τι
κάνουν
οι φίλοι
μαζί;

- ✚ Παίζουν στην αυλή του σπιτιού.
- ✚ Μαζεύουν λουλούδια.
- ✚ Παίζουν κρυφτό στο δάσος.
- ✚ Πηγαίνουν περίπατο στο πάρκο
- ✚ Βοηθούν ο ένας τον άλλον.
- ✚ Μοιράζονται τα παιχνίδια τους.

Με διασκεδαστικά παιχνίδια ψυχαγωγούμαστε στην αυλή.

Τελείες και βούλες παντού! Διαβάσαμε το εικονοβιβλίο «Η τελεία» και μελετήσαμε το έργο της Ιαπωνέζας Γιαγιόι Κουσάμα, η οποία έγινε παγκοσμίως γνωστή από τις εικαστικές της δημιουργίες με βούλες. Αποφασίσαμε να δημιουργήσουμε κι εμείς μοναδικά έργα με βούλες στο χαρτί και όχι μόνο!

Μιλώντας για το φθινόπωρο, γνωρίσαμε την αρχική του φωνούλα το Φ,φ. Το αναγνωρίσαμε, το διακρίναμε ανάμεσα σε άλλα γράμματα, το σχημάτισαμε με το ζυμαράκι, το φτιάξαμε με σύρμα πίπας, το περπατήσαμε στο πάτωμα, ακολουθήσαμε με το αυτοκινητάκι την πορεία που ακολουθεί για να σχηματιστεί.

Στη συνέχεια μαζέψαμε πολλές λέξεις που αρχίζουν με την ίδια φωνούλα Φ,φ όπως και η εποχή που έχουμε τώρα, το φθινόπωρο. Σκεφτήκαμε και δημιουργήσαμε μια αυτοσχέδια ιστορία με όλες αυτές τις λέξεις με αρχή, μέση, τέλος και την εικονογράφησαμε.

φοίβος

φώκια

φορτηγό

φωτιά

φάλαινα

Βρήκαμε πολλές λέξεις από Φ,φ όπως το **φθινόπωρο** και φτιάξαμε τη δική μας ιστορία

Μια **φορά** κι έναν καιρό ήταν ένα αγόρι που το έλεγαν **Φοίβο** και ζούσε σε ένα **φάρο**. Από εκεί έβλεπε τις **φώκιες** και τις **φάλαινες** που έπαιζαν γιατί ήταν **φίλοι**.

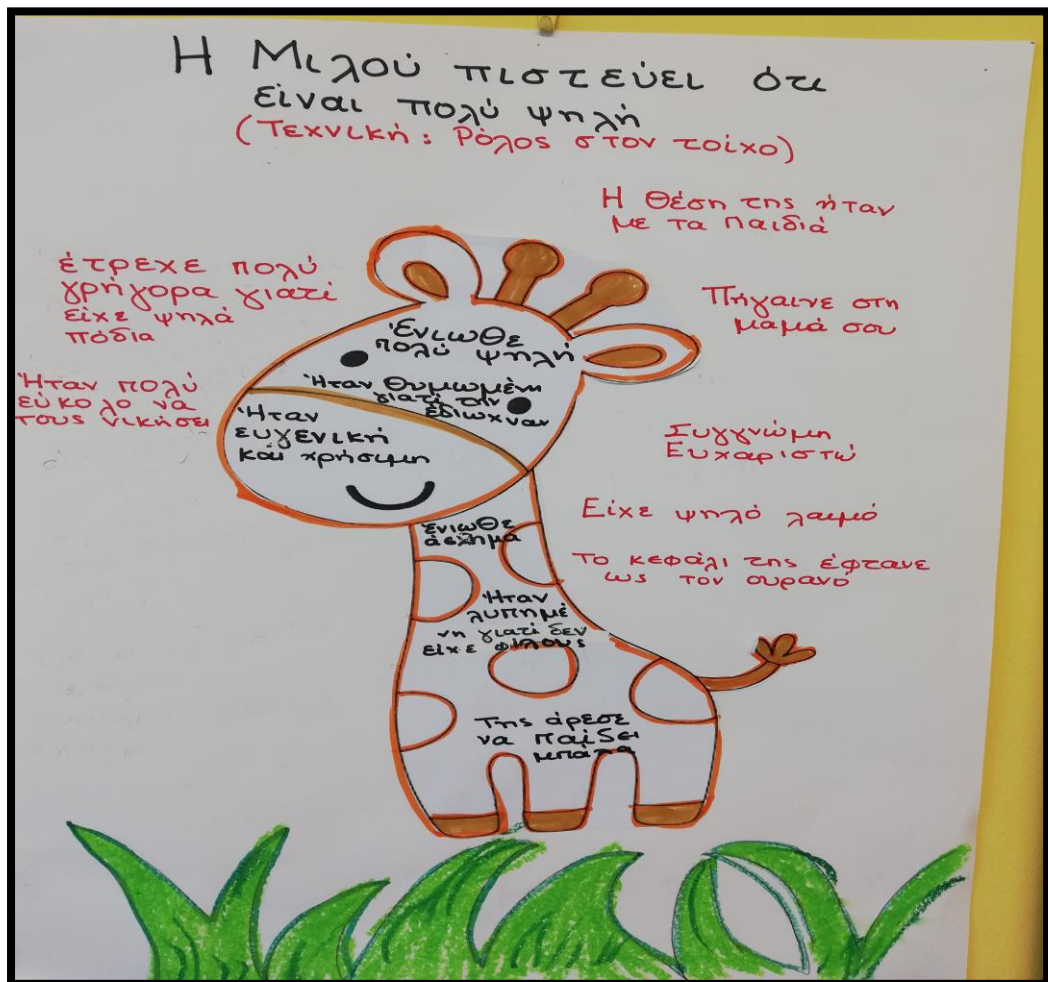
Μια μέρα ο **Φοίβος** πήρε το **φορτηγό** του και ξεκίνησε να πάει στη **φάρμα** για να ταΐσει τους **φίλους** του τα ζώα.

Στο δρόμο του είδε μια **φωτιά** και **φοβήθηκε** πολύ! Πήρε το **φτυάρι** του και σκέπασε τη **φωτιά** με το χώμα και την έσβησε.

Παραμύθι συναισθηματικής αγωγής «Η Μιλού πιστεύει ότι είναι πολύ ψηλή»

Διαβάσαμε το παραμύθι και το επεξεργαστήκαμε γλωσσικά .
Η Μιλού ήταν μια καμηλοπάρδαλη που ήταν λυπημένη γιατί δεν είχε φίλους. Δεν ήθελαν να παίζει μαζί τους γιατί είχε πολύ ψηλά πόδια και έτρεχε γρήγορα και τους νικούσε. Μια μέρα που χάθηκε στη ζούγκλα το μικρό ζεβράκι και δεν μπορούσε κανένας να το βρει, η καμηλοπάρδαλη με το ύψος της κατάφερε να το εντοπίσει από μακριά. Τότε όλοι κατάλαβαν πόσο ευγενική και χρήσιμη ήταν και της ζήτησαν συγγνώμη. Στη συνέχεια γράψαμε μέσα στο περίγραμμά της καμηλοπάρδαλης τα συναισθήματα και τις σκέψεις της, ενώ γύρω της αυτά που πίστευαν οι άλλοι για τη Μιλού, πριν και μετά τη βοήθεια που πρόσφερε για να βρεθεί το ζεβράκι.

Πρόσωπα με συναισθήματα

Στα πλαίσια του θέματος «**Το σώμα μας**» παρατηρήσαμε με καθρεφτάκια τα χαρακτηριστικά του προσώπου μας, τα ονοματίσαμε, τα συγκρίναμε με των άλλων παιδιών και διαπιστώσαμε ότι η έκφραση του προσώπου μας αλλάζει ανάλογα με το τι νιώθουμε.

Στη συνέχεια παρατηρήσαμε τον πίνακα του Χ. Μιρό «**το χαμόγελο των φλεγόμενων φτερών**» και είδαμε ότι το ανθρωπάκι δεν έχει πρόσωπο και δεν καταλαβαίνουμε τι αισθάνεται. Αποφασίσαμε να ζωγραφίσουμε εμείς πως αισθάνεται το ανθρωπάκι, χωρίς να παραλείψουμε χαρακτηριστικά του προσώπου.

Το παιδάκι νιώθει **λύπη** γιατί πέθανε το περιστεράκι του.

Και να το αποτέλεσμα!

Καταπληκτικό!!!

Το παιδάκι νιώθει **χαρά** γιατί παίζει στο πάρκο με τους φίλους του.

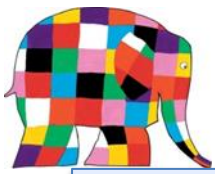
Το παιδάκι νιώθει **φόβο** γιατί είναι μόνο του.

Το παιδάκι νιώθει **χαρά** γιατί βρίσκεται στο λούνα πάρκ και παίζει με τους φίλους του.

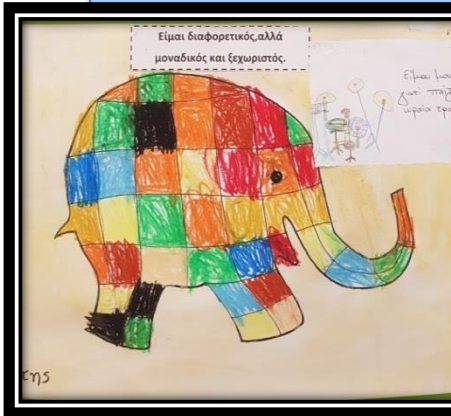
Το παιδάκι νιώθει **φόβο** μήπως τον τσιμπήσει η μέλισσα.

Όλοι ίδιοι αλλά και διαφορετικοί...

όλοι μοναδικοί και ξεχωριστοί!!!

Ο φίλος μας ο Έλμερ, ο παρδαλός ελέφαντας με την ιστορία του, μας έμαθε ότι μπορεί να είμαστε διαφορετικοί αλλά ο καθένας μας ξεχωριστά, είναι μοναδικός. Ότι ο καθένας έχει κάτι που τον κάνει να ξεχωρίζει από τους άλλους.
Να κάποια λόγια των παιδιών :

Είμαι μοναδικός γιατί
παίζω ωραία μπάλα.

Είμαι μοναδικός γιατί
παίζω ωραία ντραμς.

Είμαι μοναδική γιατί έχω
ωραία μαλλιά.

Είμαι μοναδική γιατί ξέρω
ρομποτική.

Ποιος είμαι εγώ που ψηλά πετώ;

Για να το μάθετε πρέπει να ταξιδέψετε με τα αερόστατά μας!

Τα παιδιά μίλησαν για τον εαυτό τους, για τα ενδιαφέροντά τους και τις προτιμήσεις τους (αγαπημένο φαγητό, αγαπημένο ζώο, τι μου αρέσει να κάνω κ.τλ.) και τα ζωγράφισαν σε ένα αερόστατο.

Διαβάσαμε το παιδικό βιβλίο «Τα χέρια δεν είναι για να δέρνουμε» και τα παιδιά σκέφτηκαν ένα σωρό τρόπους για να χρησιμοποιούμε τα χέρια μας τα οποία σίγουρα δεν είναι φτιαγμένα για να δέρνουνε! Τα χέρια, λοιπόν, είναι για να... ζωγραφίζουμε, να τρώμε, να ντυνόμαστε, να κρατάμε τα παιχνίδια μας, να παίζουμε πιάνο, να χαϊδεύουμε τα σκυλάκια μας και φυσικά για να αγκαλιάζουμε!

Να ανάβουμε
τον
υπολογιστή!

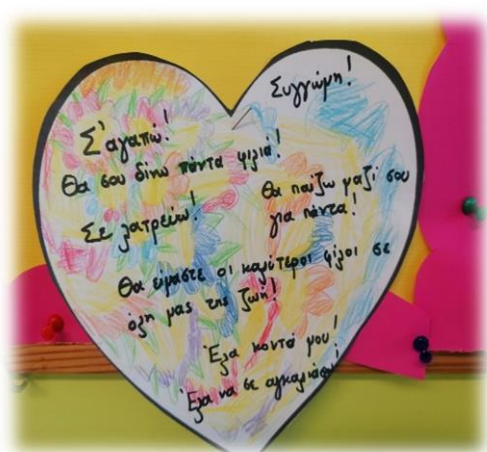
Να
φτιάχνουμε
πίτσα!

Να αγγίζουμε
τα
μπουλουκάκια
μας!

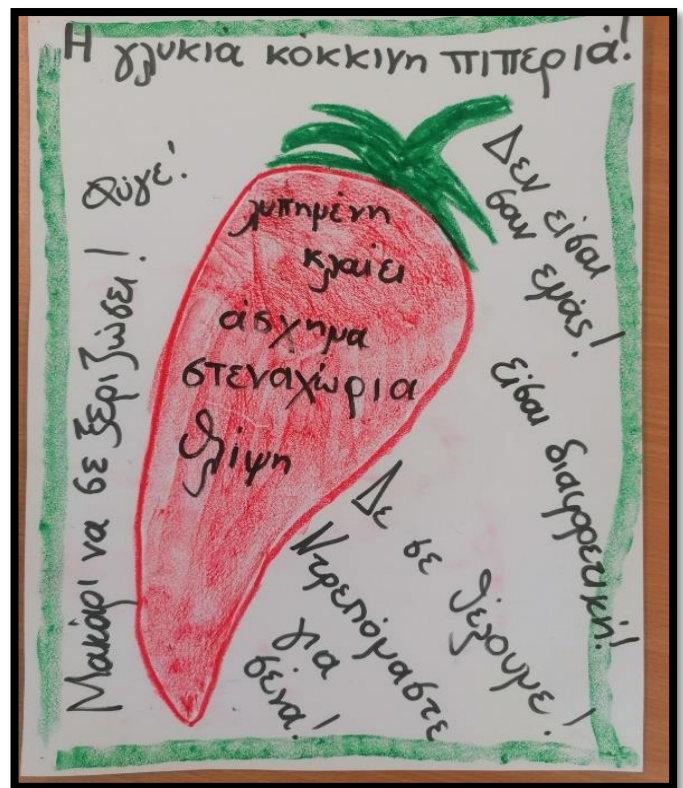
Να κρατάμε
τη μαμά!

Μετά από την αφήγηση του παραμυθιού «Το τικ και το τακ» τα παιδιά είπαν στην καρδούλα λέξεις και φράσεις που πληγώνουν και η κόκκινη καρδιά τσαλακώθηκε. Είδαμε πως ακόμα κι αν στο τέλος ζητήσουμε συγγνώμη, η καρδούλα δεν μπορεί να γίνει όπως ακριβώς ήταν πριν και παραμένει τσαλακωμένη. Μάθαμε πως καρδιά μας τραυματίζεται όταν ακούει άσχημες κι αρνητικές κουβεντούλες, ενώ γεμίζει χαρά, χρώματα και λουλούδια όταν της μιλούν όμορφα!

Στο παραμύθι «Η Πιπερούλα» οι καυτερές πιπεριές στο περιβόλι του μπαρμπα-Γιάννη δεν δέχονταν τη γλυκιά κόκκινη πιπεριά που ήταν διαφορετική από αυτές και είχε γλυκιά γεύση. Επεξεργαστήκαμε τις έννοιες της διαφορετικότητας, του σεβασμού και της αποδοχής, μπήκαμε σε ρόλους και είδαμε πώς ένιωθε η Πιπερούλα, χρησιμοποιώντας την τεχνική δράματος «ρόλος στον τοίχο»

Μάθαμε τα χρώματα μέσα από παιχνίδια, μουσική και κίνηση! Δημιουργήσαμε χρωματιστά κύματα από γκοφρέ χαρτί και περάσαμε ανάμεσά τους.

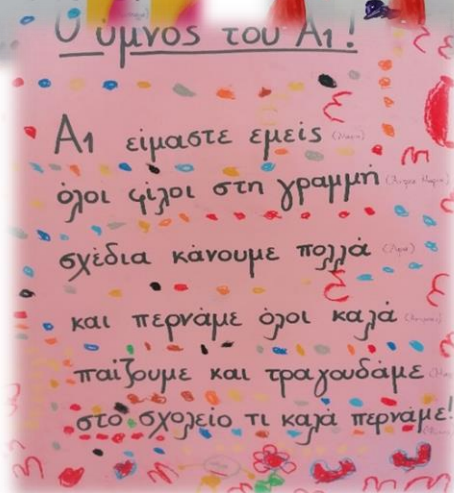
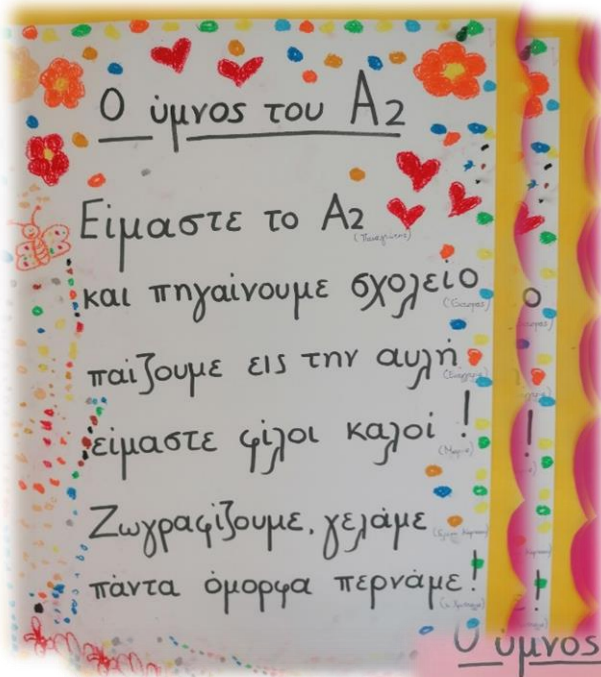
Ήταν πολύ διασκεδαστικό!

Στη μουσική αλλάξαμε τους στίχους του γνωστού τραγουδιού «Φεγγαράκι μου λαμπρό» και φτιάξαμε τον ύμνο της τάξης μας!

Στη συνέχεια, καταφέραμε να παίξουμε και τη μελωδία του με τις διατονικές καμπανούλες.

Είμαστε καταπληκτικοί μουσικοί!

Με τη φαντασία μας φτιάξαμε τα πιο αστεία πρόσωπα
και τα αποτελέσματα είναι μοναδικά!

Πολύχρωμες γραμμές!

Τα παιδιά άφησαν το μυαλό τους να σκεφτεί, τι μπορούμε να
δημιουργήσουμε με λωρίδες από χαρτί.

Μελετήσαμε τα έργα του Κύπριου καλλιτέχνη Χαμπή Τσαγκάρη και γνωρίσαμε τα εργαλεία και την τεχνική της χαρακτικής.

Φτιάξαμε μονοτυπίες χαράσσοντας την μπογιά σε διαφάνειες, αλλά και χαράσσοντας με το μολύβι μας κομμάτια από φελιζόλ.

Απλώσαμε το μελάνι, πιάσαμε με τη ρόλα και ενθουσιαστήκαμε με το αποτέλεσμα!

Φθινοπωρινά δέντρα

«Κοιτάξτε τι φτιάξαμε! Τα χέρια μας έγιναν κορμός από μπογιά και με το πινέλο ζωγραφίσαμε τα φύλλα του φθινοπώρου».

Μια φθινοπωρινή βόλτα στην αυλή του σχολείου μετά από τις πρώτες βροχές!

Το Φθινόπωρο έφτασε και εμείς εμπνευσμένοι από την εποχή φτιάξαμε τη δική μας Φθινοπωρινή ιστορία και την εικονογραφήσαμε .

Τα παιδιά φτιάχνουν την δική τους ιστορία

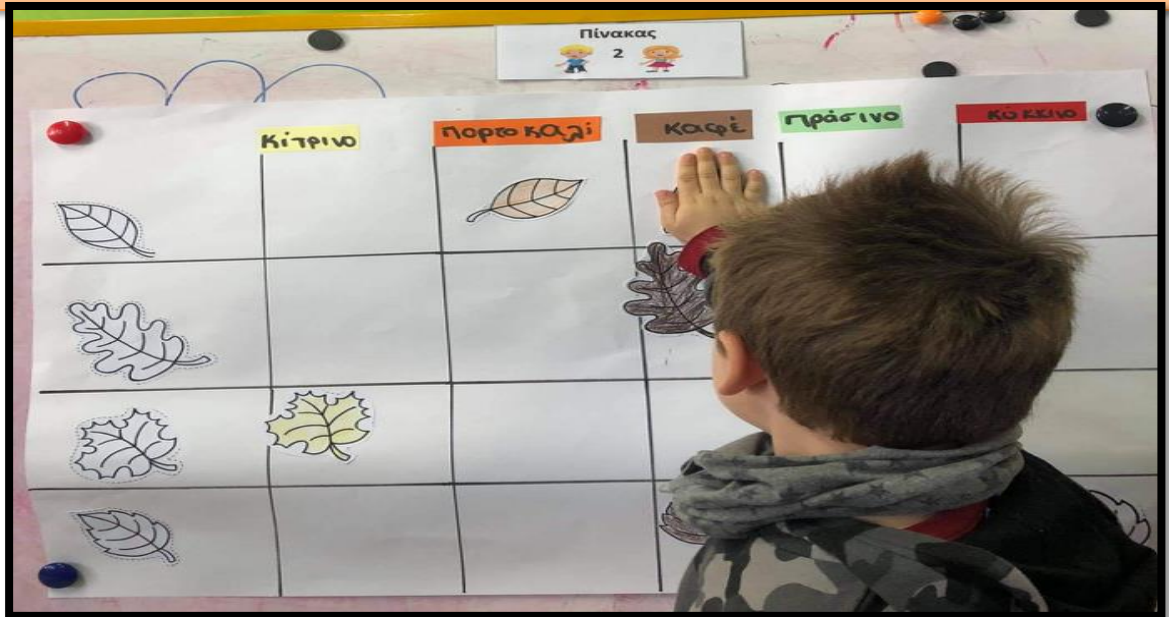
Μια Φθινοπωρινή μέρα ο Αλέξης και η Ζώνη περπατούσαν για να πάνε στο σχολείο τους. Όλη η διαδρομή ήταν γεμάτη με φύλλα κίτρινα, καφέ και πορτοκαλιά. Μάζεψαν μερικά από τα φύλλα και τα πήραν στην δασκάλα τους. Μόλις τα είδε η δασκάλα της άρεσαν πάρα πολύ και έκανε μάθημα με αυτά. Τα παιδιά έμαθαν πάρα πολλά για το Φθινόπωρο.

Το δάσος το φθινόπωρο...

Έρθε το φθινόπωρο και τα παιδιά ομαδοποίησαν φύλλα σε σχέση με το χρώμα και το είδος τους, συμπληρώνοντας τον πίνακα!

Τα φύλλα μπερδεύτηκαν! Ας τα κάνουμε παρεούλες...

Μεγάλα και μικρά!

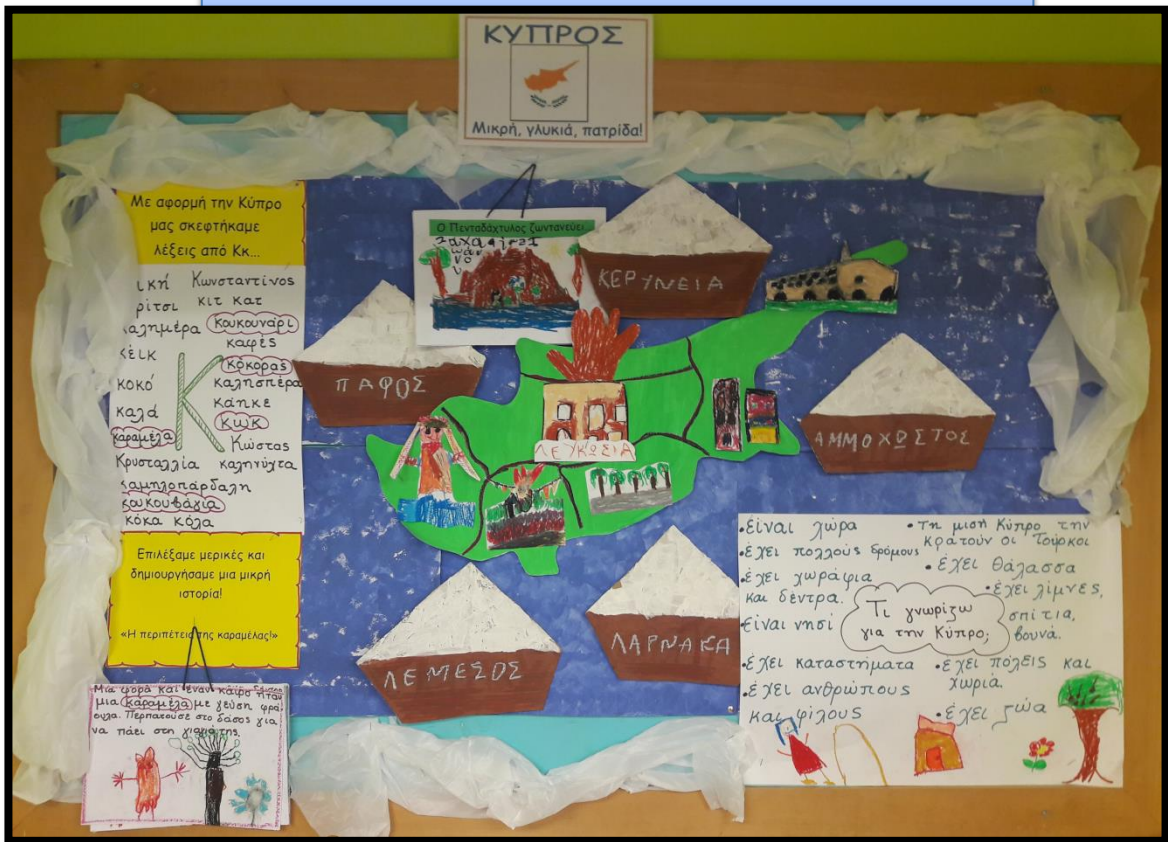
Κίτρινα και πορτοκαλί
(ίδιο χρώμα).

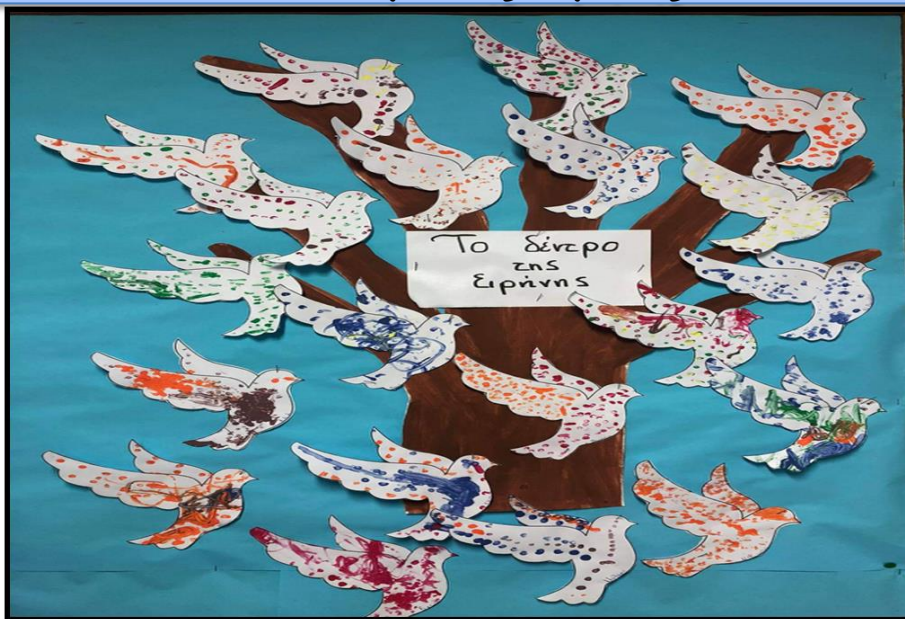
Ίδιο είδος

Κύπρος μου όμορφο νησάκι!

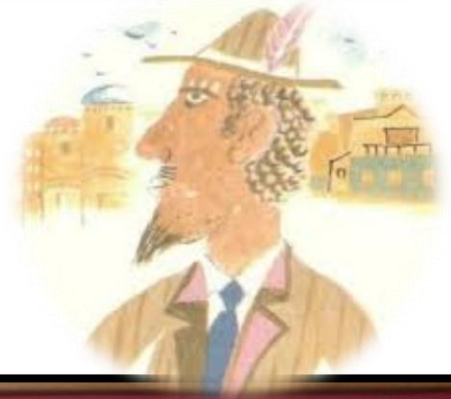
Το περιστέρι, το σύμβολο της Ειρήνης. Τα παιδιά άκουσαν, είδαν και έμαθαν τι σημαίνει ειρήνη. Πότε έχουμε ειρήνη στον κόσμο; Και ακολούθως με μπατονέτες και πολύχρωμες μπογιές αποτύπωσαν βούλες στα περιστέρια, δημιουργώντας ένα δέντρο της Ειρήνης.

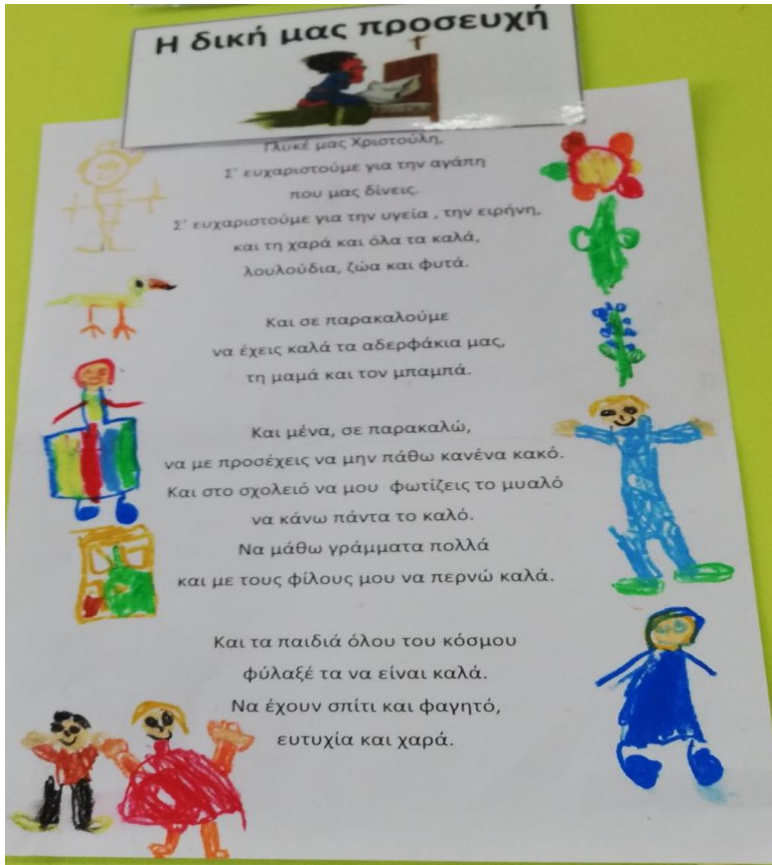
Διαβάσαμε το παραμύθι: «Το Όνειρο του Γιόμο».

Ο Γιόμο ήταν ένας φτωχός άνθρωπος από την Γκάνα της Αφρικής. Είχε ένα όνειρο στη ζωή του: να δουλέψει σκληρά, να αποκτήσει χρήματα και να αγοράσει ένα πολύχρωμο κοστούμι. Τελικά τα κατάφερε και έκανε το όνειρο του πραγματικότητα!

Τα παιδιά ζωγράρισαν το δικό τους όνειρο...

Η δική μας προσευχή!

Μιλήσαμε για τη σημασία της προσευχής στη ζωή μας και ότι η προσευχή είναι ένας τρόπος να μιλήσουμε με το Θεό για να Τον ευχαριστήσουμε και να Τον παρακαλέσουμε.

Το κάθε παιδί είπε τη δική του προσευχή και ύστερα ενώσαμε τις προσευχές μας σε μία και τη ζωγραφίσαμε.

Τι μπορώ να φτιάξω με τις παλάμες μου;

Κάναμε τυπώματα τις παλάμες μας και αυτές μεταμορφώθηκαν.

Έγιναν:

- ❖ Τα φτερά της πεταλούδας.
- ❖ Λουλούδια στο βάζο.
- ❖ Τα φύλλα του δέντρου.
- ❖ Τα λέπια του ψαριού.

Τα παιδιά εκφράστηκαν ελεύθερα
για το φθινόπωρο και είπαν τι
γνωρίζουν γι' αυτό...

- τα φύλλα ξηραίνονται και πέφτουν από τα δέντρα.
- κάποιες φορές βρέχει και χρειαζόμαστε ομπρέλες.
- φυσά άνεμος και ο ήλιος κρύβεται στα σύννεφα.
- φοράμε πιο ζεστά ρούχα και πίνουμε ζεστά ροφήματα.
- έρχεται πιο γρήγορα η νύχτα.
- ζεσταίνουμε το νερό για να κάνουμε μπάνιο.
- δεν πάμε για μπάνιο στη θάλασσα.
- κλείνουμε τα παράθυρα και τις πόρτες.
- το γρασίδι στην αυλή του σχολείου μας έχει φύλλα.

Πώς είναι μια βροχερή μέρα;

Κι εμείς τι κάνουμε για να προφυλαχτούμε από τη βροχή;

Πως γίνονται τα δέντρα το φθινόπωρο;

Τα παιδιά απαντούν με τα σχέδιά τους.

Μάθαμε και επεξεργαστήκαμε γλωσσικά το ποίημα «φθινόπωρο», του Βασίλη Χαρωνίτη.

Ζωγραφίζω το ποίημα «Φθινόπωρο» του Βασίλη Χαρωνίτη

Φθινόπωρο

"Έρχεται Φθινόπωρο!",
φώναξε τ' αγέρι.

"Χελιδόνια φύγετε στο
νοτιά τα μέρη".

"Έρχεται Φθινόπωρο!",
λέει το συννεφάκι.

Πρωτοβρόχια φτάνουνε,
ξέψυχο δεντράκι.

"Έρχεται Φθινόπωρο!",
λέει το σχολείο.

Τα λουλούδια κλειστήκαν
μέσα στο βιβλίο.

Βασίλης Χαρωνίτης

Σκέφτομαι και ζωγραφίζω χέρι με ομοιοκαταληξία.

	
αγέρι	χέρι

Βρίσκω συνώνυμα της λέξης «ξέψυχο» δεντράκι.

ΠΕΘΑΜΕΝΟ δεντράκι
έχασε τα φύλλα του
δεν έχει ψυχή

δεν έχει ζωή

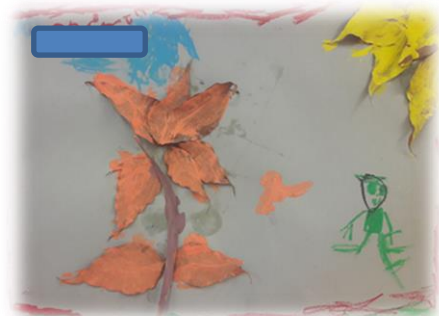
Σκέφτομαι και ζωγραφίζω χέρι με ομοιοκαταληξία.

	
σχολείο	χέρι

Σκέφτομαι και ζωγραφίζω χέρι με ομοιοκαταληξία.

	
σχολείο	χέρι

Μαζέψαμε τις ελιές από την ελιά του σχολείου μας

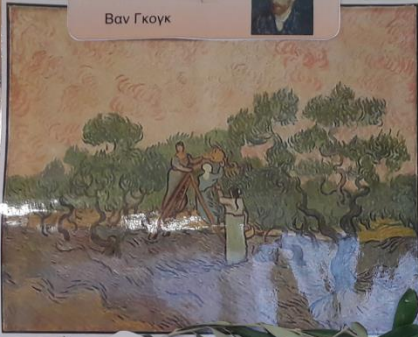
Φτιάξαμε ελιόπιτα

Τα παιδιά γνώρισαν έργα μεγάλων ζωγράφων που αφορούν την ελιά. Αφού τα παρατήρησαν προσεκτικά, βρήκαν ομοιότητες και διαφορές.

Παρατηρήσαμε προσεκτικά τους δύο πίνακες και βρήκαμε ομοιότητες και διαφορές...

«Το μάζεμα της ελιάς»
Βαν Γκογκ

«Λιομάζωμα»
Θεόφιλος Χατζημηχαήλ

Στον πίνακα του Βαν Γκογκ οι γυναίκες φαίνονται χαρούμενες που μαζεύουν τις ελιές.

Στον πίνακα του Βαν Γκογκ υπάρχουν μόνο τρεις άνθρωποι και είναι μόνο γυναίκες.

Το σχήμα του πίνακα είναι τετράγωνο.

Στον Βαν Γκογκ δε φαίνονται οι ελιές στα δέντρα.

Στον πίνακα του Βαν Γκογκ τα πρόσωπα των γυναικών δε φαίνονται ξεκάθαρα.

Στον πίνακα του Βαν Γκογκ έχει μια σκάλα.

Στον Βαν Γκογκ οι κορμιά είναι στριφογυριστά.

Στον πίνακα του Βαν Γκογκ οι γυναίκες κόβουν τις ελιές με τα χέρια.

Στον Βαν Γκογκ οι γυναίκες φέρνουν μια κυρία φορτωστά.

Στον Βαν Γκογκ ο ουρανός είναι κιτρινοπορτοκαλός.

Εχουν ελαιόδεντρα.

Εχουν ανθρώπους που μαζεύουν τις ελιές.

Στον πίνακα του Θεόφιλου υπάρχουν 7 άνθρωποι και είναι και άντρες και γυναίκες.

Στον Θεόφιλο ο ουρανός είναι γαλάζιος.

Το σχήμα του πίνακα είναι ορθογώνιο.

Στον πίνακα του Θεόφιλου έχει καλάθια.

Στον Θεόφιλο φαίνονται ξεκάθαρα οι ελιές πάνω στα δέντρα.

Στον Θεόφιλο οι κορμιά των ελιών είναι ίσια.

Στον Θεόφιλο οι άνθρωποι φορούν «παράξενα ρούχα», παλιά και οι γυναίκες μαντήλια.

Στον πίνακα του Θεόφιλου φαίνονται ξεκάθαρα τα πρόσωπα των ανθρώπων.

Στον πίνακα του Θεόφιλου οι άνθρωποι είναι σκυφτοί και φαίνονται λιμπμένοι και κουρασμένοι.

Στον πίνακα του Θεόφιλου ένας άντρας ρίχνει τις ελιές με ένα καλάθι.

Τα παιδιά ζωγράρισαν τους πίνακες.

Τα παιδιά ζωγράρισαν τον πίνακα του Βαν Γκογκ

Τα παιδιά ζωγράρισαν τον πίνακα του Θεόφιλου

ΓΡΑΦΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

«Τα αγόρια και τα κορίτσια της τάξης μας»

Τα παιδιά στήθηκαν σε δύο παράλληλες γραμμές, αγόρια και κορίτσια αντίστοιχα, είδαν ποια είναι τα περισσότερα και μετρήθηκαν. Για να θυμούνται αυτή την εικόνα την αναπαραστήσανε στο χαρτί.

Συμπέρασμα: Τα αγόρια της τάξης μας είναι περισσότερα από τα κορίτσια.

Ομαδοποιήσεις: Φτιάχνουμε ομάδουλες με κάποιο κριτήριο:

Με βάση το ύψος

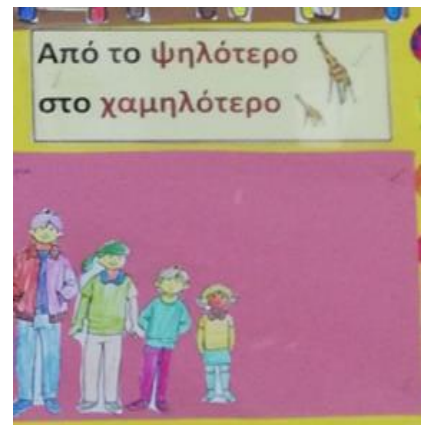

Με βάση το χρώμα

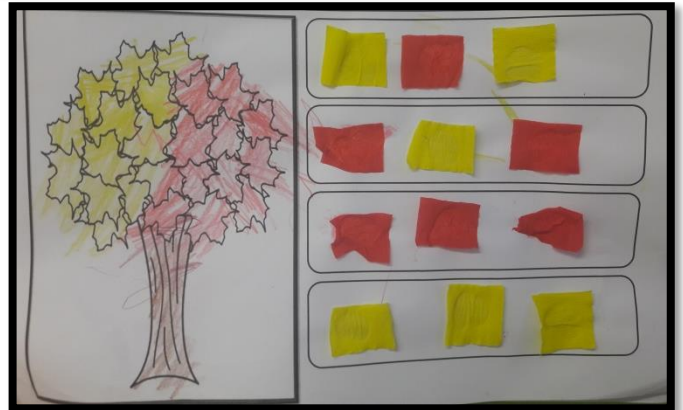
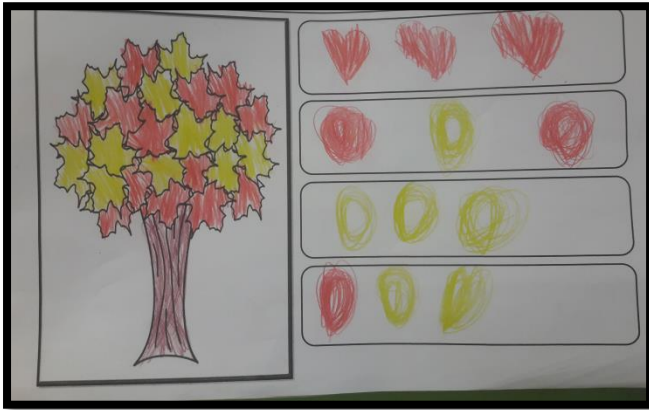

Σειροθετώ

αντικείμενα με βάση το ύψος

Σε ένα δέντρο υπάρχουν κόκκινα και κίτρινα φύλλα. Ένα απαλό αεράκι φύσηξε και έπεσαν τρία φύλλα. Ποια μπορεί να είναι αυτά;

Τυπώσαμε φύλλα με μοτίβο!

